

[M. F. Mortensen.]

tanter for de sønderjyske Landbrugsorganisationer, som krævede større Hjælp til Sønderjylland end til det øvrige Land.

Det er vistnok ogsaa rigtig, at Sønderjylland er blevet haardt ramt af Mund- og Klovesygeepizootien. Repræsentanterne oplyser, at Sønderjylland har haft et Tab paa ca. 10 Mill. Kr. — nøjagtig 9 823 000 Kr. —, men denne Opgørelse er for en stor Del bygget paa skønsmæssige Beregninger. Dog er der ingen Tvivl om, at Sønderjylland er blevet haardt ramt af denne Epizooti. Men naar Udvalget alligevel ikke har kunnet imødekomme Sønderjyderne, er det, fordi man derved kunde komme ud i noget, som var helt uoverskueligt. Der kunde sikkert fra alle Egne af Landet med lige saa stor Ret fremkomme Krav bygget paa Beregninger over, at de paagældende Egne var lige saa berettigede til ekstra Støtte som Sønderjyderne, og det vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at træffe en nogenlunde retfærdig og tilfredsstillende Ordning, saafremt vi skulde ind paa noget saadant. I øvrigt behandles der netop i disse Dage et Lovforslag, som paa anden Maade tilsigter at yde en særlig Hjælp til Sønderjylland, hvilket i høj Grad kommer de sønderjyske Landmænd til gode.

Som det vil ses af Betænkningen, er der stillet Ændringsforslag baade af et Flertal, bestaaende af Regeringspartierne, nemlig Ændringsforslagene Nr. 2, 8, 9, 11, 12, 14 og 15, og af et Mindretal, bestaaende af Venstre, Konservative og Jens Thomsen, nemlig Nr. 1, 3, 4, 5, 7, 10 og 13. Endelig har et andet Mindretal, Jens Thomsen, stillet Ændringsforslag Nr. 6.

Jeg skal først kort gøre Rede for de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet og tiltraadt af Ministeren. Ændringsforslag Nr. 2. indeholder Bestemmelser om, at der foruden at der ydes Erstatning for Hornkvæg, der dør af Mund- og Klovesyge, kan ydes Erstatning for Søer med Pattegrise samt synligt drægtige Søer. Dette betyder en ikke uvæsentlig Udvidelse af Hjælpen.

Ændringsforslag Nr. 8 er en Følge af Ændringsforslag Nr. 2, som fastsætter Erstatning for de døde Kreaturer, og her fastsættes ogsaa Erstatning for Grisesøer, hvilken Erstatning er sat til 100 Kr. pr. Grisesø.

Ændringsforslag Nr. 9 gaar ud paa, at der efter § 2 indsættes en ny Paragraf, som bestemmer, at af Erstatningen til de Kreaturejere, som har deres Kreaturer for-

sikret i et gensidigt Forsikringsselskab, og som derigennem har faaet udbetalt Erstatning, overgaar de $\frac{3}{4}$ til Forsikringsforeningen, dog med Fradrag af det Beløb, hvormed Erstatningen efter Loven maatte overstige Erstatningen fra Forsikringsforeningen, hvilket Beløb tilkommer Ejeren. Det er et Forhold, som har været drøftet ret indgaaende i Udvalget, og vi var jo enige om, at det var urimeligt, at de, der har forsikret og fik Erstatning gennem Forsikringsforeningen, ogsaa skulde have den Erstatning fra Staten, som Lovforslaget tilsigtede, men vi var ogsaa enige om, at de, der har forsikret og har haft Udgifter ved det, burde have en Paaskønnelse. Derfor er det bestemt, at den ene Fjerdedel tilkommer Ejeren, og at de $\frac{3}{4}$ gaar ind i Forsikringsforeningen.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 3 gaar ud paa, at Paragraffen udgaar, og er nærmest af redaktionel Art, da der ved Ændringsforslag Nr. 14 indsættes en Paragraf af samme Indhold.

I Ændringsforslag Nr. 12 foreslaas indsat en ny Paragraf efter § 4. Dette Ændringsforslag betyder en væsentlig Udvidelse af Hjælpen, idet der her tilbydes et Beløb af indtil 2 Mill. Kr., saafremt Landbrugets Hovedorganisationer eller lokale Organisationer med et Omraade svarende til mindst et Amt eller et lokalt Mejeriforeningsomraade udreder et tilsvarende Beløb. Det var noget i den Retning, vi var inde paa ved Lovforslagets første Behandling, hvor jeg henviste til, at der muligvis kunde stilles yderligere Hjælp til Raadighed gennem Smørfonden, og hvor ogsaa Ministeren stillede sig velvilligt; Staten kunde maaske strække sig videre, hvis der kunde ydes en saadan Hjælp fra Landbruget. Nu foreslaas dette som Ændringsforslag, og jeg kan kun glæde mig over, at denne Udvidelse af Støtten kan finde Sted. Den Hjælp, der her kan ydes, er ikke begrænset til Erstatning alene for døde Kreaturer, men den kan efter nævnte Landbrugsorganisationers Skøn ogsaa ydes til dem, der paa anden Maade har haft Tab ved Mund- og Klovesygeepizootien.

Ændringsforslag Nr. 14 gaar ud paa, at det i Lovforslagets § 3 foreslaaede indsættes som en § 5, og er altsaa ogsaa kun en redaktionel Ændring.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 15, der gaar ud paa til Lovens Titel, som oprindeligt var „Forslag til Lov om Erstatning for Dyr, der dør som Følge af Mund- og Klovesyge“ at føje „samt om Statstilskud til de Kreaturejere, der er økonomisk